

Sygn. akt VI Gz 52/16

POSTANOWIENIE

Dnia 25 kwietnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Joanna Rusińska

po rozpoznaniu w dniu 25 kwietnia 2016r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. w T.

przeciwko S. O.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego S. O. od postanowienia Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 2 lutego 2016r., sygn. akt V GC 262/15

postanawia

oddalić zażalenie

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Toruniu oddalił wniosek pozwanego o zwolnienie od kosztów sądowych w części dotyczącej opłaty sądowej od apelacji, szeroko argumentując brak podstaw dla uznania, że pozwany nie jest w stanie ponieść kosztów sądowych w postaci opłaty od apelacji w kwocie 520 zł.

W zażaleniu na to postanowienie pozwany wniósł o jego zmianę i zwolnienie go od kosztów sądowych w postaci opłaty od apelacji. Skarżący podkreślił, że w chwili składania oświadczenia o stanie majątkowym z tytułu prowadzonej działalności istniała strata w kwocie 80 000 zł. Za rok 2015 pozwany uzyskał miesięczny dochód w kwocie 2 151 zł netto. Pozostali członkowie rodziny nie uzyskują żadnych dochodów. Skarżący argumentował też, że nie jest właściwe powoływanie się przez Sąd Rejonowy na wysokość przychodów bez uwzględnienia kosztów prowadzonej działalności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Rejonowy dokonał trafnej oceny wniosku pozwanego w świetle art. 102 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, który to przepis uzależnia ewentualne uwzględnienie wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych złożonego przez osobę fizyczną od wykazania, że nie jest ona w stanie ponieść tych kosztów bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny. Sąd Rejonowy wezwał pozwanego o szereg szczegółowych informacji istotnych dla rzetelnej oceny sytuacji pozwanego, jednak pozwany tych szczegółowych informacji i żądanych dowodów nie przedstawił. Oczywiście jest, że to na wnioskodawcy spoczywa ciężar wykazania, że nie posiada środków na uiszczenie kosztów sądowych.

Z załączonego do zażalenia zeznania o wysokości osiągniętego dochodu w roku podatkowym 2015 (PIT 36) wynika, że pozwany w roku tym uzyskał przychód w kwocie 1 658 633,68 zł i dochód w kwocie 32 727,80 zł. Dla oceny faktycznych

możliwości przedsiębiorcy istotna jest informacja o wysokości jego przychodów bowiem struktura wydatków zależy tylko od decyzji przedsiębiorcy. Nie ma przy tym reguły, która pozwalałaby na preferencyjne traktowanie innych zobowiązań w stosunku do zobowiązań z tytułu opłaty sądowej. Podnoszona w zażaleniu okoliczność, iż jego dwa rachunki bankowe zostały zajęte w październiku 2015 r. przez komorników sądowych jest bez znaczenia w sytuacji, gdy osiągnięty przez pozwanego miesięczny przychód przekroczył zajęte na tych rachunkach bankowych kwoty.

Ponadto zgodzić się trzeba z Sądem Rejonowym, iż pozwany już od przedsądowego wezwania do zapłaty z dnia 18 listopada 2014 r., a już na pewno od otrzymania odpisu nakazu zapłaty (17 luty 2015 roku) 2015 r., powinien się liczyć z koniecznością posiadania środków na koszty sądowe. W ocenie Sądu Okręgowego pozwany będąc przedsiębiorcą powinien planować wydatki w powiązaniu z wydatkami wynikającymi z działalności gospodarczej i rozdysponowywać posiadane środki pieniężne mając również na uwadze koszty procesów toczących się z jego udziałem i nie traktować preferencyjnie innych zobowiązań.

Pozostałe zarzuty podniesione w zażaleniu, w tym dotyczące kwestii wykazania ubóstwa przez osobę żądającą zwolnienia od kosztów sądowych nie mają istotnego znaczenia dla oceny zasadności zażalenia w sytuacji, gdy skarżący nie wykazał, że nie jest w stanie ponieść kosztów sądowych bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny i nie przedłożył żądanych przez Sąd dokumentów.

Mając powyższe na względzie Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. postanowił jak na wstępie.

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)